“Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz.“
(Zsid. 13:8)

KÖRLEVÉL

Április 2017

Jubileumi Kiadás
Isten megbízásából 55 éve szolgálatban

Teljes szívből köszöntök minden testvért és testvérnőt világszerte a mi Urunk Jézus Krisztus drága nevében a Jel.1:1-el:

> *„Ez Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyben Isten részesítette őt, hogy közölje szolgáival mindazt, aminek hamarosan meg kell történnie; és amelyet angyalának elküldetése által , jelek által tudtul adott szolgájának Jánosnak”*

János apostol egy olyan szolga volt, akinek az üdvhatározat profetikus része ki lett nyilatkoztatva. Pál apostol is egy ilyen szolga volt, akinek minden ki lett nyilatkoztatva abból, aminek meg kell történnie a kegyelem korszakának folyamán a Jézus Krisztus visszajöveteléig.

Pál apostolnak módjában állt megírni*: „Hálát adok a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, aki megerősített engem, mert megbízhatónak tartott,* ***amikor elrendelt engem az Ő szolgálatába*** (1.Tim.1:12). **Ugyanezt el tudom mondani én is.** Ez is igaz marad: *„... éspedig Isten elrendelt a gyülekezetben először apostolokat, másodszor prófétákat, harmadszor tanítókat; Azután adott csodatevő erőket, kegyelmi ajándékokat a gyógyításra ...”* (1.Kor.12:28).

Isten maga rendelte el a szolgálatokat az Ő gyülekezetében, éspedig az Ő Üdvhatározatának alapján. A mi időnkben a William Branham különös szolgálatának volt üdvtörténelmi jelentősége, és ugyanúgy annak a szolgálatnak is, amely által az utolsó Ige-üzenet Jézus Krisztus második eljövetelének az előfutárra.

Jeremiáshoz így szólt az Úr: *»Ne mondd, hogy még túl fiatal vagy!* (Én magam 29 éves voltam) ***hanem menj el, ahova csak elküldelek téged és tégy mindent közhírré abból, amivel megbízlak téged …*** *Jól látod, igen Én őrködők beszédeim fölött, hogy beteljesítsem azokat! ... Még akkor is ha harcolnak ellened, mégsem győzhetnek le téged; mert Én veled leszek« — így szól az Úr kijelentése —, »hogy megőrizzelek téged!«* (Jer.1:7, 12, 19).

Jósua főpaphoz a következő szavak lettek intézve: *„Ezt mondja a Seregek*

*Ura: »Ha az Én utaimon jársz és ha lelkiismeretesen teljesíted, amit rád bíztam, akkor lég***y ügykezelője** *úgy az Én házamnak, mint az Én udvaraimnak is, sőt megengedem neked a szabad bejáratot Énhozzám, hogy az itt állók között, járjkelj.« "* (Zak.3:7).

Isten bizonyára közhírré tette az Ő prófétáinak és apostolainak mindazt, amit az Övéivel kapcsolatosan örök időktől fogva elrendelt — és most az utolsó időben közhírré tette számunkra is. Isten Szava és Tanácshatározata még soha ezelőtt nem volt ilyen átfogóan és egyetemesen kinyilatkoztatva, mint a mi időnkben.

A sok évek folyamán beszámoltam különböző Körlevelekben és utaltam a különös élményeimre, tudniillik azokra, amelyek közvetlen összeköttetésben állnak azzal a szolgálattal, amellyel maga az Úr bízott engem meg 1962, április 2.

És mert a szolgáló testvérek megkértek, röviden még egyszer utalok egynéhány személyes tényadatokra. Amint mindenki által ismert, 1933 decemberben Gdańsk megyében születtem, Nyugat-Poroszországban. A hadi front előtti menekülésünk után, 1945 januárjában, szüleimmel és testvéreimmel együtt 1945 márciusától Északnémetországban laktunk. 1947 óta különböző evangelizációkon és nemzetközi keresztényi konferenciákon is részt vettem, mindenek előtt Hamburgban. 1948-ban átéltem megtérésemet és a hitkeresztséget, 1949-ben a szellemben való keresztséget és az én Uramnak és Megváltómnak Jézus Krisztusnak szenteltem az életemet.

Én ismétlődően meglátogattam a konferenciákat a Bach utcai Elim pünkösdi gyülekezetben valamint a szabad pünkösdi gyülekezetet az Einsbütteler utcában, Hamburgban. A háború utáni években különösen a menekültek és a kitelepítettek között működött a Szent Szellem; igenis Szellemmel való keresztségek is történtek, sőt abban az élményben is volt részem, hogy az egész gyülekezet harmonikusan nyelveken dicsőítette Istent imádságban.

William Branhamról 1949 -ben halottam először, a pünkösdi konferencián Hal Herman amerikai evangélista ajkáról, aki 1945-ben az amerikai hadsereg riportereként filmezte az atombomba támadás után a Hirosimai romokat. De úgyszintén Albert Goetz is beszámolt később a „Mehr Licht" című folyóiratában ama rendkívüli eseményekről, amelyek az ő szolgálatai közben történtek. Ő nyilvánosságra hozta a Gordon Lindsay által kiadott „William Branham, egy Istentől küldött ember" könyvet német nyelven.

1952 januárjától Krefeldben laktam. Itt létezett egy kicsiny szabad pünkösdi gyülekezet, amelyben én is fel lettem szólítva prédikálni. Azáltal, amit a „William Branham, egy Istentől küldött ember" című könyvből olvastam, létrejött bennem a vágy, Istennek ezen emberét személyesen is meghallgatni.

Így 1955 augusztusán együtt átélhettem a Branham testvér áldott összejöveteleit Karlsruhében. Az ő egyszerűsége és az ő alázatossága mélyen lenyűgözött. Az összejöveteleken szem- és fültanúi voltunk a gyógyítási

ajándéknak, összeköttetéssel a profetikus ajándékkal, amelyben Branham testvér látomásban látta azon dolgokat, amit Isten kinyilatkoztatott neki az imasorban lévő személlyel kapcsolatosan. Szemeink előtt ugyanaz a szolgálat zajlott le, mint az evangéliumokban a mi Urunk szolgálatairól beszámolva találunk. Valóban szemtanúi lehettünk annak, amint a vakok visszanyerik szemeik világosságát, a sánták járni tudtak és a legnagyobb betegségben szenvedők is egészségesek lettek. Hirdetve lett a Jézus Krisztusról szóló teljes Evangélium, Isten pedig igazolta jelek kíséretében (Márk 16:20). Én magam első naptól kezdve meg voltam győződve afelől, hogy senki nem teheti meg ezeket a dolgokat, amelyek itt történnek, hacsak Isten nincs vele és Ő végzi azt. Olyan összejövetelek voltak ezek, mint a Biblia napjaiban, olyan napok, mint az apostolok idejében, amelyeknek szem- és fültanúja lehettem 1955 augusztusában Karlsruhében.

Tisztában voltam azzal, hogy milyen különbözőképpen van tanítva, a hit és a bemerítkezés a gyülekezetekben. Evégett a legfőképpen az érdekelt, hogy mit tanít és hisz Istennek emez embere, mivel Isten nyomban igazolja az Ő Szavát ezrek és ezrek jelenlétében. Ezzel a sóvárgással vettem részt 1958 -ban, június 6. és 15. között a Gordon Lindsay által megrendezett nagy „Voice of Healing" konferencián, az Egyesült Államokban, Dallas, Texasban. Úgy a délelőtti, mint a délutáni Istentiszteleteken különböző, világhírű Evangélisták hirdették az Igét, mindazonáltal az esti összejövetelen Branham testvér volt a főszónok. Így módomban állt egy összehasonlítást tenni, de ami ezt illeti, erre már elég volt az első három nap, hogy megbizonyosodjak és világosságot nyerjek efelől: számomra az ő szolgálatának egy isteni igazolása (legitimációja) volt, ami megkülönböztette Branham testvért az összes többi Evangélium hirdetőitől.

Az 1958 június 12. estéli összejövetel előtt Dallasban kerestem a beszélgetési lehetőséget vele és ezt a kérdést intéztem hozzá: „Branham testvér, én látom a különbséget közötted és az összes többi Evangélisták között. Én szeretném megtudni, hogy mi az, amit te hiszel és tanítasz." Az ő felelete így hangzott: „Én meg vagyok bízva egy Ige-üzenettel, amit közismertté kell tennem. Menj el ezután Leo Mercierhez: ő az, aki felveszi a prédikációkat a hangszalagokra. Kérd meg őt, hogy adjon neked egy néhányat belőle …" Ennek a beszélgetésnek a végén még ezt is mondta: „Frank testvér, te vissza fogsz térni ezzel az Ige-üzenettel Németországba. " Az idő szerint már 2 és fél éve laktam Kanadában. Egy „Ige-üzenetről" akkor hallottam legelőször. A beszélgetésünk végén aztán átöleltük egymást. Másnap elmentem Mercier testvérhez és ő átadott nekem öt hangszalagra felvett prédikációt. Én meghagytam a címemet és attól fogva, minden egyes prédikációt, amit Branham testvér tartott, elküldtek hozzám.

Egy új szakasz

Nemsokára rá visszatértem Németországba. Itt újra csatlakoztam és részt vettem a prédikátori szolgálatban úgy, mint kivándorlásom előtt 1956. 1959 októberében eljött a Szabad pünkösdi gyülekezet felelőse Krefeldbe és egy összejövetelen nyilvánosan figyelmeztetett mindenkit William Branhamtól és az ő tanításától. Úgy számomra, mint néhány testvérek és testvérnők számára, összesen 14 személy, elérkezett az időpont elhagyni a gyülekezetet. Ettől kezdve egy kicsiny családi körben gyűltünk össze, ahol 1959 decemberében lefordítottam a Branham testvér első prédikációját. Az Úr megajándékozott kegyelemmel, úgy, hogy nemsokára egy termet kellett bérelnünk, amely 70 személynek nyújtott helyet. Nemsokára azután béreltünk egy helyiséget pontosan 120 ülőhellyel. Azután béreltünk egyet 240 ülőhellyel, mert mind több testvér csatlakozott hozzánk más városokból is. 1974 áprilisán beavathattuk a saját Imaházunkat immár 750 ülőhellyel. A Branham testvér prédikációit, amelyek rendszeresen el lettek küldve hozzám, mindezen évek folyamán szimultán lefordítottuk az összejöveteleken. Igy gyülekezetként egy harmonikus szellemi növekedést élhettünk át.

De hiszen a személyes élményeimet a Branham testvér összejöveteleiből, legyen az 1955-ből, 1958-ból, 1962-ből és a személyes találkozásaimat vele ismeritek valamennyien. Branham testvér 21 levele, 1958 novemberétől és 1965 szeptember 30. tanúvallomásként szolgálnak a személyes összeköttetésemről az Isten emberével.

Ez volt az a nap, amelyet az Úr elrendelt
Megbízás nélkül nincs küldetés – nincs küldetés megbíz ás nélkül

2017 április 2. vasárnapján volt 55 éve annak, hogy a mi hűséges Urunk az Ő akarata szerint, üdvhatározatához mérten, elhívott az Ő szolgálatába. Pál apostol háromszor tett tanúvallomást az ő küldetéséről: tudniillik az Ap.Csel.9., Ap.Csel.22. és az Ap.Csel.26. fejezetekben. Branham testvér hasonlatosan többször is utalt az ő elhivatottságára. Mindenki aki kegyelmet talált Isten előtt, hitt; aki pedig nem, elment mellette. Ugyanez történik napjainkban is.

Pál apostol a következőképpen mutatkozott be: ***„Én Pál, Krisztus Jézusnak egy szolgája,*** *elhivatottság által lettem elkülönítve apostolnak, hogy Isten üdvüzenetét hirdessem”* (Róma 1:1). Jakab apostol is mint „szolga” mutatkozik be: ***„Én, Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak egy szolgája …”*** (Jak.1:1). És ugyanezt tette Péter apostol is: ***„Én, Simon Péter, Jézus Krisztusnak egy szolgája és apostola, üdvözletemet küldöm mindazoknak …”*** (2.Pt.1:1). Egy hűséges szolga, mindent pontosan az ő Urának utasítása szerint végez, amint az ő Ura parancsolja.

Különböző körlevelekben utaltam a további élményeimre is, amelyek közvetlenül összeköttetésben állnak azzal az elhivatottsággal, amellyel a Megváltó

személyesen megbízott engem. Ennélfogva ismételten „Én szolgám" -nak szólított meg, és meg tudok nevezni minden egyes helyet, hol és mikor történt. Egyetlen egyszer sem álmodtam, minden alkalommal tudatos és éber állapotban magamnál voltam. Tanúvallomást tehetek úgy, mint Pál apostol Isten és emberek előtt: ***„Ekkor és ott történt …"*** (Ap.Csel.22:6). Ki tudja magát beleélni, hogy mit jelent az Úr velőkig átható hangját hallani, és azt a felelősséget érezni, amikor valaki egy közvetlen utasítást kap?

- Krefeld: A tanúvallomásom az 1962 április 2. bekövetkezett rendkívüli élményemről, már évek óta mindnyájatok előtt ismert. A hajnali órákban hallottam az ÚR rendkívüli hangját: **„Én szolgám, ezzel a várossal kapcsolatos időd hamarosan lejár. Én más városokba foglak küldeni, az Én Igémet hirdetni."** Én ezt feleltem: „Szeretett URAM, nem fognak rám hallgatni …" Az Ő felelete a következő volt: **„Én szolgám, az idő eljön, amikor fognak rád hallgatni. Gondoskodjatok táplálékról és élelmiszerről, mert eljön a nagy éhínség ideje. Te pedig akkor állj az emberek közé és végezd az élelmiszer szétosztását …"** ezután pedig a részletek következtek, amelyeket figyelembe kell tartanom. A két utolsó dolog, amelyeket az Úr nekem parancsban adott, ezek: **„Én szolgám, ne alapíts helybeli gyülekezetet és ne adj ki egy sajátos énekeskönyvet, mert ez egy felekezeti hovatartozásnak a jellemzője …"** Én határozottan meg vagyok arról győződve, hogy a helybeli gyülekezeteknek a fennállása biblikus, de nem az én feladatom, hogy más városokban és országokban gyülekezeteket alapítsak. Még akkor ha minálunk, mint minden más gyülekezetekben, szokásos énekeskönyvekből énekelni, én nem adhatok ki egy saját jellegűt. Én egész pontosan engedelmeskedtem annak, amit az ÚR mondott.
- Marseille, Franciaország: **„Én szolgám, állj fel és olvasd a 2.Timotheus 4.fejezetét, mert szólni akarok hozzád …"** Azelőtt este azt a kérdést kaptam, hogy mit jelent a hét mennydörgés a Jelenések 10. fejezetéből. Erre a kérdésre nem volt feleletem. A következő reggel maga az Úr adott feleletet rá a Szent Írásból: ***„Hirdesd (prédikáld) az Igét, állj elő vele,*** *akár alkalmas, akár alkalmatlan a (fellépésed) ideje, feddj, ints, biztass a teljes türelem és a tanítás bevetésével …"* Akkor letettem a Bibliámat az asztalra, felemeltem kezeimet és ezt mondtam: „Szeretett Uram, amilyen biztos, hogy parancsba adtad nekem, ezt az Igét elolvasni, annyira biztos az is, hogy az, amit a hét mennydörgés mondott, nem lett leírva Isten Szavaként. Ezért nem is lehet prédikálni." Ez az Így szól az ÚR. Jézus Krisztus igazi szolgáit, maga Isten kötelezte el arra, hogy csak azt prédikálják, **ami írva van** (Jel.1:1-3), és semmit el nem vehetnek és hozzá sem adhatnak (Jel.22:18-20). De hiszen a hét mennydörgés a Jelenések 10. fejezetéből, csak akkor fogja hangját hallatni, amikor az Úr lejön a Szövetség angyalaként és ráteszi az Ő lábait a szárazföldre és a tengerre.

- Krefeld: A búzamezővel és az arató-cséplő géppel kapcsolatos látomásom rendkívüli volt. Ezzel az élménnyel kapcsolatosan már nagyon sok gyalázat hangzott el. Sőt évekkel ezelőtt egy testvér még egy brosúrát is írt róla „az arató-cséplő gép jegyzőkönyve" címen. Ebben Antikrisztusnak, csábítónak stb. lettem elnevezve és nagyon kigúnyolva. Isten színe előtt vallom, hogy csak azt adom tovább, amit láttam és hallottam: Szellemben át lettem ültetve egy nagyon nagy, már túlérett búzamezőre és láttam, amint a kalászok teljes érett mértékben, a naptól már megperzselődötten, mind egyformán le voltak dőlve. Én tudom, hogy az Ige az egész kegyelmi korszak folyamán elvettetett mint mag, és hogy minden korszakban létrejött a győzőkből összetevődő lelkek aratása. Mindazonáltal az Írás tanúvallomást tesz afelől is, ami közvetlenül a végidő végén fog bekövetkezni, tudniillik arról: hogy a búza össze lesz gyűjtve a mennyei csűrbe (Mt.3:12). Nekem feltűnt, hogy az egész búzamezőn egy bogáncs sem létezett, és szellemben tudatában voltam annak, hogy a bogáncs (gyom) már azelőtt ki lett szedve, amint meg van írva: *„Szedjétek össze először a konkolyt és kössétek kötegekbe azt ..."* (Mt.13:30). Akkor bal oldalra vetettem a tekintetem és egy vadonatúj arató-cséplő gépet láttam. Abban a pillanatban megszólalt az Úr erőteljes (hathatós) hangja: **„Én szolgám, az arató-cséplő gép neked lett meghatározva, mert neked kell elvégezned a betakarítást …"** Azonnal odamentem és felszálltam az arató-cséplő gépre. Viszont egészen sötét lett: olyan volt, mintha egy hadakozás zajlana le a felkavart felhők mögött. Én pedig ezt mondtam: „Hűséges Uram, már túl késő van; én nem tudom elvégezni a betakarítást: a föld felett elkezdődött az ítélet." A következő pillanatban a nap minden erejének a bevetésével egy nyílást tört magának a felhőrétegen át és rásütött a búzamezőre. Azonnal elkezdtem működtetni az emelőszabályozót és elkezdtem a betakarítást. Alighogy elvégeztem, egészen sötét lett és már csak recsegést-ropogást és mennydörgést hallottam.
- Krefeld: **„Én szolgám, mond le az Indiába tervezett utazásodat!"** És ezt csak azután tettem meg, miután az Úr másodszor is parancsban adta. A jegyeket már elhoztam az utazási irodából és egy pénteki napon 1976 októberében kellett volna repülnöm. A Bombaytól Madaraszba beütemezett repülőgép, amelyre nekem is le volt foglalva a jegyem, felszállás után azonnal kigyulladt, azután lezuhant és mind a 96 utas meghalt. Az én nevem is rajta volt az utaslistán – így lett visszaigazolva a Külügyminisztérium telefonfelhívása által –, mindazonáltal a hazaköltözésem ideje még nem érkezett el.
- Edmonton, Kanada: **„Én szolgám, Én a Máté 24:45-47 Igeversek alapján elrendeltelek a megfelelő időben szétosztani az eledelt."** Számomra ez a válasz az Úr szájából jött, miután előző nap, Bablitz testvér feltette nekem a kérdést, ha az én szolgálatom is megtalálható lenne-e a Bibliában, úgy

mint a Branham testvér szolgálata is. Addig én magam sem tudtam. Ó a mi Istenünk hűsége! Ámen. Előzőleg már felszólított Branham testvér 1962 december 3.: „Frank testvér, várj az eledel kiosztásával addig, amíg megkapod a hátralékot is."

- Krefeld: **„Én szolgám, amikor elkezdődik az utolsó működés, újra szólni fogok hozzád. Akkor megszenteltetik a Szellemem benned …"** Ennélfogva Zürich városa is meg lett említve. Én szilárdan kitartok amellett, hogy a végen Isten maga egy rövid és rendkívüli munkát fog létrehozni, amelyben mindannyian részesülni fogunk. ***„Mert az Ő Szavát be fogja teljesíteni az Úr,*** *azáltal, hogy a történés (a dolgokat) kétségtelenül és szakadatlanul* ***végre fogja hajtani*** *a földön"* (Róma 9:28).

- Krefeld: **„Én szolgám, amikor megnyílnak a határok, szólítani fogom a menyasszonyt a Kelet-Európai országokból …"** Ennél a látomásnál, egy nagy díszteremben voltam egy emelvényen. Sok ember jött be és foglalt helyet. Akkor láttam, hogy még sok üres szék maradt. A következő pillanatban megszólalt az Úr hangja fentről a csillár jobb oldala felől, amely alatt álltam: **„Én szolgám, amikor ez megtörténik, az Én eljövetelem nagyon, nagyon közel van!"** Akkor láttam, amint a Kelet-Európai országból érkező különböző csoportok rendezetten bevonultak. A vezető testvér mindegyik csoportból köszöntött engem, majd tovább mentek a terembe. Miután bejött az utolsó csoport is, körültekintettem a teremben. Mármost minden hely el lett foglalva. Ebben az élményben tizenhárom évvel a Berlini fal omlása (1989) és a Keleti határok megnyílása előtt volt részem. Annakidején, 1976 -ban még senki nem gondolt arra, hogy a Keleti tömb feloldódna és sor kerülne Németország és Európa újra egyesítésére.

- Krefeld: **„Én szolgám, menj át a szomszédos ingatlanra, szenteld fel azt nekem és építs reá …"** A mi kápolnánk melletti telek, még a második világháborúban egy hadifogolytábor volt és el volt választva egy 2,30 m magas kerítéssel a miénktől. Én bementem a szűk kis kapun, amely a bevásárló központhoz vezet, letérdeltem a bozótba és felszenteltem azt a menny Istenének az Ő földön lévő gyülekezetének. Ezen található ma a misszióépület, a nyomdászat, az iroda, a csomagküldő szolgálati termek és a keresztelőmedence.

- Krefeld: **„Én szolgám, menj el R.T. -hez, vedd magaddal a gyülekezet véneit és olvasd fel neki azt az Igét, amit Ézsaiás próféta intézett Ezékiáshoz. A testvér meg fog gyógyulni (Ézs.38)."** Rusz testvér, Schmidt testvér és én az Úr parancsa szerint cselekedtünk, Isten pedig igazolta az Ő Szavát a csodatévő gyógyulás által!

- Krefeld: **„Én szolgám, indulj el és mond ki az Igét, hogy a hívő asszonynak ne kelljen megszégyenülnie az ő hitetlen férje előtt."** Egy

hűséges testvérnő, eljött egy vadonatúj autóval több mint 300 kilométerről az összejövetelre; mindazonáltal amikor haza akart indulni, az autó nem indult el – még azután sem, miután testvéreink közül a szakemberek, sőt az ADAC szakemberei közül minden igyekezetükkel meg próbálták javítani. Éppen átmentem az imádkozó termen, amikor felcsendült az ÚR hangja. Nem létezik az az ember, aki el tudja képzelni, milyen bizonyosságot, milyen abszolútot hoz magával az, amikor az Úr szájából elhangzik egy üzenet! Kimentem hát – a testvérek közül még némelyek a közelben voltak –, rátaláltam a testvérnőre és ezt mondtam: „Ülj be, indítsd el az autót, mert így szólt az Úr." A testvérnő hadakozott: „De hiszen minden meg lett már próbálva…" Én félbeszakítottam: „Ne beszélj, menj és csináld azt, ami meg lett neked mondva az Úr nevében!" Ami ki lett mondva, meg lett téve: Az autó elindult első indításra és a testvérnő minden incidens nélkül hazaérkezett a kocsival! Másnap reggel az autó nem adott egy hangot sem magából és el kellett vontatni a szervizhez. Ott meg lett állapítva, hogy az üzemanyag-szivattyú meg volt hibásodva, úgy hogy egy újat kellett beépíteni.

- Krefeld: Szombaton 1978 november 18., úgy 10:00 óra tájt szólt az Úr hozzám a misszió központ irodájában: **„Én szolgám, kutasd át az Apostolok Cselekedeteit, hogy megállapítsd, ha létezett-e valaha egy olyan eset, amikor egy férfi az ő feleségével lett volna hívatva egy szolgálat betöltésére."** Én vettem a Bibliámat, hozzáfogtam olvasni az Apostolok Cselekedeteit és hamarosan megállapítottam, hogy még a hét szegény-gondozók is az ő feleségeik nélkül lettek szolgálatba állítva. Eme felszólítás által Isten maga derített fel egy hamis próféciát, amely 1976 májusán hangzott el, azzal az üzenettel, hogy avassak fel egy házaspárt a szolgálatra – és ezt azon benyomás alatt, hogy ez az Így Szól az Úr lenne, amit meg is tettem.

- Krefeld: 1980 decemberben, egy missziói utazás során Afrikában, Accra, Ghánában négyszer megcsípett a szúnyog egy éjszakán. A visszatérésem után 1981 január 1. beszállítottak a kórházba, ahol a malária tropika (váltóláz) előrehaladott stádiumban lett megállapítva. Három nappal azután hallottam a szavakat, amelyeket Prof.Dr. Becker főorvos az ő orvosi csapatához intézet: „Már túl késő. Már túl késő. Itt már nem segít semmi; sem gyógyszer, sem vérátömlesztés." Én még hallottam, de már beszélni túl gyenge voltam. Észre vettem, hogy az életem a végére jár és az egyetlen kérdés ami foglalkoztatott az ez volt: „Uram, Megváltóm, hogyan állok Te előtted?" Azután ki lettem véve hústestemből, a kék ég alatt találtam magam átültetve és egy megszámlálhatatlan, fehérbe öltözött sokaságot láttam. Mindannyian az ő ifjúsági virágkorukban voltak (Jób 33:25). Szembeszökő volt nekem a különböző hajszín. Az összes testvérnőnek nyitott, hosszú haja volt. Mi mindannyian méltóságteljesen

mind feljebb lettünk emelve. Aztán valami olyasmit láttam, mint egy horizontális elválasztó vonal, mint ahogyan ez a napfelkeltekor a felhők felett megjelenik. Szellemben tudatos voltam afelől, hogy ezután az Úrral való találkozásunk következik a levegőégben. Evégett felfelé szögeztem tekintetemet és magam előtt láttam a Szent Várost. Boldogság hullámai áramlottak át az én mennyei testemen. Én tudtam: ez az elragadtatás. Annál nagyobb volt a csalódásom, amikor újra visszakerültem a földi hústestembe.

- Krefeld: **„Én szolgám, gyűjtsd össze Nekem az Én népemet, mindazokat, akik Szövetséget kötöttek velem az áldozat által. Hallatni akarom velük az Én Szavaimat …"** Később találtam két Igeverset a Szentírásban, amelyek ugyanazt juttatják kifejezésre: 5.Móz.4:10: ***„Gyűjtsd össze Nekem a népet: Én hallatni akarom velük az Én Igéimet …"*** és a Zsoltárok 50:5-6 ***„»Gyűjtsétek össze hozzám az Én szenteimet, azokat, akik Szövetséget kötöttek Velem az áldozat által!«*** *Ekkor Igazságosságát hirdette az ég; mert maga Isten az, aki ítéletet tart."* **Istennek népe, az Újszövetség igazi gyülekezetének az összegyűjtése most történik, Isten Szavát meghallgatni.** Nekünk el kell fogadnunk azt, amivel Isten az újtestamentumi Szövetségkötés által megajándékozott. *„Mert ez az Én vérem, az új Szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára"* (Mt.26:28). Mindazok, akik most az Isten népéhez tartoznak, elindulnak, hogy meghallgassák Isten Szavát. Az összes többiek tovább fognak haladni a maguk útján. Beteljesedik az Írás: *„Aki az Istenből van, az hallgatja az Isten beszédéit; ti azért nem hallgatjátok, mert nem az Istenből valók vagytok"* (Jn.8:47).

- Várna, Bulgária: 1999 július 15. egy misszió utazásomon, dél tájt fel lettem emelve a testemből a paradicsomba: Láttam a szivárvány színéiből alkotott, harmonikusan mozgó fény teljességét. Szellemben tudatában voltam annak, hogy a trón magasabban volt jobb felemen, mert onnan felülről érkezett az inkább tűzben megjelenő fény. Bal felemen egy férfikar énekelt, felemelt kezekkel, német nyelven a 34. Zsoltár szavaival : ***„Az Úr angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket.*** *Az Úr angyala most itt van! Érezzétek és lássátok meg, hogy milyen jóságos (barátságos) az Úr. Boldog az az ember, aki Őbenne veti bizalmát!"* Branham testvér 68 -szor mondta: „Az Úr angyala itt van a szószéken": Az Úr jelenléte volt az, a természetfeletti fényfelhőben.

Minden csak kegyelem: az elhivatottság, a küldetés és az azzal összefüggő élmények. Továbbra is annál marad, hogy az ezidőre szóló Ige-üzenet előfutárra kell legyen a Jézus Krisztus visszajövetelének. Igy mondta ezt 17 -szer Branham testvér, és nem létezik semmi, ami hatályon kívül helyezhetné azt, amit Isten a világ megalapítása előtt már meghatározott az Ő üdvtervében. ***„Én megismertettem***

kezdettől fogva a dolgok kimenetelét és még a történelem előtti időkben a még meg nem történteket; Én parancsba adom: »Rendelkezésem valósuljanak meg!«, és mindaz, ami örömöt szerez Nekem, azt megvalósítom” (Ézs.46:10).

Az isteni eleve elrendelés alapján mind a mai napig sikerült teljesítenem az üdvtörténelemmel kapcsolatos megbízatást. Hűségesen ahhoz, amit az Úr 1962 április 2. parancsba adott nekem, már 1966/67 -ben, röviddel a Branham testvér hazamenetele után, öt országban és Nyugat-Európa 25 városában összejöveteleket ütemeztem be. 1968 -tól kezdve beutaztam a Kelet-Európa országait is, Moszkván keresztül egészen az Urálig és Szibériáig. További országok és kontinensek következtek. Városról városra jártam, országról országra utaztam, kontinenstől kontinensre repültem és hirdettem az Igét, úgy, amint ezzel az Úr 1962, április 2. megbízott — sőt Kairóban, Damaszkuszban, Aleppoban és Bejrútban is.

De úgyszintén Kanadában, az Egyesült Államokban, Latin-Amerikában, Afrikában, Ázsiában, Ausztráliában és új-Zélandban és ráadásul Pekingben is, ahol a nyolcvanas évek elején mint egy állam vendége lettem fogadva, tanítottam az Isten Igéjét és hirdettem az ezidőre szóló Ige-üzenetet. A mi hűséges Urunk minden utazásomhoz kegyelmet ajándékozott, hozzáadva az Ő áldásának kíséretét. Az Ő megbízatását, amelyet Branham testvér 1962 december 3. tanúk előtt igazolt, nagyon komolyan veszem: kiosztom a szellemi eledelt és hirdetem Isten örökérvényű Evangéliumát ott, ahol erre lehetőség nyílik.

Az elmúlt 55 évek folyamán, ama jelentős 1962 április 2. élményem óta, lehetőségem volt 160 országot részben többször is meglátogatni és ott 650 városban Igét hirdetni. A havonta létrejött missziói utazások időközben meghaladták a 10 millió repülési mérföldet. Soha nem maradok hosszabb ideig egy helyen mint 1 vagy 2 nap és legfeljebb 2 vagy 3 összejövetelen, azután tovább megy az utam a következő városba, hogy az ezidőre szóló utolsó Ige-üzenetet Isten megbízásából tovább hirdessem addig, amíg az utolsó eleve elrendelt külön nem lett választva. A TV kisugárzások által, Isten Szava azokat az országokat is eléri, amelyeket én magam még nem tudtam meglátogatni. **Igy hirdettetik az Evangélium a föld végső határáig minden népnek tanúvallomásul (Mt.24:14), a kiválasztottaknak pedig az összegyűjtésre és különválásra (2.Kor.6:14-18), és azután eljön a vég; ezt a mi Urunk mondta.**

Mindezen évek folyamán itt a misszió-központban is áldás kísérte az összejöveteleket. Még akkor is, ha a Sátán 1979 -ben megpróbált engem, mi több a bizalmat az isteni elhívatásban, a gyülekezetet és a művet átfogóan, rágalmazással, becsületsértéssel és hírnévrontással elpusztítani, Isten segítségével minden tovább folytatódott, úgy, amint az Úr már az Ézs.54:17 -ben mondotta is: *„Célt téveszt minden fegyver, amit ellened kovácsolnak majd, és minden nyelvet meghazudtolsz, amely törvénykezni mer veled. »**Ez az örökségi része az Úr szolgáinak,*** és így szolgáltatok nekik Igazságosságot« — így szól az *ÚR kijelentése.”*

Az igazi hívők szívügyükké tették a mi Urunk Igéjét: ***„Bizony, bizony***

mondom nektek: Aki akkor befogadja azt, akit Én elküldök, amikor elküldöm őt, az Engem fogad be; aki pedig Engem befogad, azt fogadja be, aki Engem elküldött" (Jn.13:20) és hűségesek maradtak. De sajnos az is beteljesedik: *„Csakhogy nem mindenki engedelmeskedett az Evangéliumnak; ahogyan Ézsaiás mondja:* »***Uram, ki hitt a mi (Ige)üzenetünknek?«"*** (Róma 10: 16). Meg kellett értsem azt, hogy egy szolgának nincs jobb dolga (sorsa), mint az ő Urának és Isten más szolgáinak, különösen Jóbnak és az ő háza népének. Jakab Apostol azt írta: *„Íme, boldognak mondjuk azokat, akik tűrni tudtak a szenvedésekben.* ***Jób állhatatos kitartásáról hallottatok és láttátok hogyan intézte az Úr az ő sorsának a kimenetelét*** (Jób 42:10)***; ismerjétek fel ebből, hogy gazdag az Úr irgalmasságban és könyörületességben"*** (Jak.5:11). És a gyülekezet is, éppen úgy mint Jób, át fogja élni a kettős visszaszolgáltatást. Mindörökre igaz marad az, amit az Úr a gyülekezetről kimondott: *„... és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta"* (Mt.16:18).

Nemzetközi összejöveteleinkre, amelyre havonta sor kerül, máris eljöttek testvérek és testvérnők a világ minden tájáról. Úgyszintén időközben az élő adáshoz világszerte több mint 1700 családi kör, valamint 170 országból egész gyülekezetek csatlakoznak az Internetátvitelhez. A Mindenható Istenünk minden területről gondoskodott: a vénekről és diakónusokról, énekesekről és hangszerjátszókról, akik valamennyien gazdagabbá teszik Istentiszteleteinket; testvérekről, akik több nyelvet beszélnek, úgy, hogy úgy az Istentiszteletek, mint az irodalmak is 15 nyelvre lesznek lefordítva; gyakorlott alkalmazottakkal a technika, nyomdászat és a logisztika területén is. Kezdettől fogva módunkban állt a brosúrákat, a könyveket, a CD-lemezeket és a DVD-kat díjmentesen az egész világra szétküldeni, mert az Úr gondoskodott olyan testvérek és testvérnőkről, akik tettel támogatják a misszió-művet. Isten semmit nem felejtett el. Az Övé legyen a hála érte.

Minden pillanatban számolunk Isten végleges (befejező) cselekményeivel az Övei között, úgy, amint a Jakab 5:7-8 -ban írva találjuk: ***„Legyetek tehát rendületlenek a kitartásban szeretett testvéreim, az Úr visszajöveteléig!*** *Vegyétek fontolóra: A földművelő várja a föld drága gyümölcsét és türtőzteti magát miatta, amíg megkapja a korai és késői esőt.* ***Így legyetek tehát ti is türelmes kitartással és erősítsétek (szilárdítsátok) meg a ti szíveteket, mert az Úr visszajövetele küszöbön álló esemény."*** Boldogok mindazok, akiknek most részük van abban, amit Isten jelenvalóian végez!

A Reformáció kezdete és vége

Ebben az évben úgy az evangélikus, mint a katolikus egyház is megemlékezik számtalan ökumenikus rendezvényekkel a Luther Márton által elkezdett, 500 évvel ezelőtti reformációra. De a tulajdonképpeni jobb belátásra jutás arra, ami a Bibliában áll írva, a Jézus Krisztushoz, a Megváltóhoz való egyéni

megtéréshez, és az Istennel való személyes kapcsolatot kereséshez, már 150 évvel azelőtt elkezdődött a („reformáció hajnalcsillagaival") Wycliff Jánossal Angliából és Husz Jánossal Csehiából. A Rotterdami Erasmus (a reformáció szellemi előfutárra), egy holland származású, rendezte elsőként sajtó alá a saját görög Újszövetség-kiadását, melyben igyekezett megállapítani a hiteles görög szöveget. A Reformáció tehát nem csak Németországra volt korlátozva, hanem egész Európában utat tört magának. Mégis Luther Márton volt az, aki véglegesen hozzásegített az áttöréshez. És mert felismerte a Biblia fontosságát, lefordította ezt és hozzáférhetővé tette az egész német nép számára.

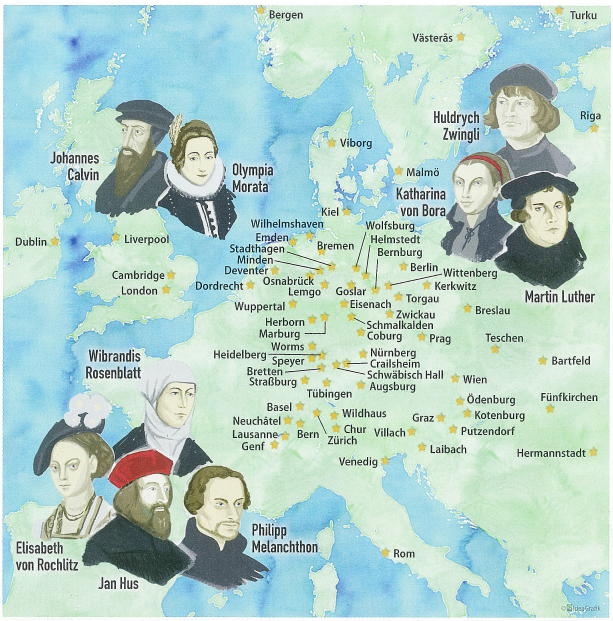

A fényképen ábrázolva vannak néhányan, akik a reformáció idején valamilyen szerepet játszottak: A Prágai – Cseh, Husz Jánoson kívül, természetesen Luther Márton feleségével Katarina von Borával és barátjával/munkatársával Melanchton Fülöppel, akik Németországban voltak tevékenyek, valamint Huldrych Zwingli, egy bátor svájci lelkész és reformátor Zürichben, és a francia keresztyén tudós, Kálvin János reformátor Genfből. Lenyűgöző úgy a férfiakat, mint a nőket látni, akik a reformáció áttöréséhez hozzásegítettek.

Aki magára veszi a fáradságot és utána olvas, menyire különböző eredményhez jutottak a reformátorok, a felismerésben, különböző dolgok megállapításában és hogy eme témákkal mennyire hevesen vitáztak egymással, az megérti, hogy ez csak a kezdet volt. Ébredések következtek Menno Simons alatt, aki a mennonitáknak (anabaptista keresztényeknek) megalapítója volt, John Smith alatt, mint a baptisták előfutáraként, majd John Wesley alatt, ahonnan a metodisták indultak ki. A bibliai témák és az üdvre-jutás élményei mind nagyobb szerepet foglaltak az Igehirdetésben a következő századokban Gráf Zinzendorf -al is, az atyafi testvérek vezetőjével és más prédikátorokkal, akik az ébredést hirdették. És ez így mind tovább folytatódott a 20. század elejéig. A pünkösdi ébredés, amely 1906 április 9. a Szent Szellem kitöltetésével vette kezdetét az Azusa-utcában, Los Angelesben, egy áttörés volt a korai kereszténységhez, ami a szellemi ajándékokat illeti, de ezzel még nem történt meg az áttörés az apostolok

hamisíthatatlan tanításához. Az ebből eredendő pünkösdi gyülekezetek többsége megmaradt a szentháromság - trinitarizmusi hitvallásban, amely Kr. u. 325 -ben lett megfogalmazva a Nikaiai zsinat által, majd 381 -ben lett kiegészítve az első konstantinápolyi zsinat által és mi több, „apostoli hitvallásnak" lett megnevezve. Azt egyértelműen ismertetni kell, hogy az említett zsinatokon egyáltalán egy apostol sem vett részt. Ennek következtében a ***bibliai*** **hitvallás csak a Bibliában található meg**, és **apostoli** eredetű csak az lehet, amit az apostolok a feltámadott Megváltó megbízásából és közvetlen a Szent Szellem vezetése alatt tanítottak, **tehát csak az lehet apostoli és a Jézus Krisztus gyülekezetére mindvégig érvényes.** Megtévesztő, „Nincs más Evangélium" főcímet írni, ha aztán mégis a hagyomány kiszolgáltatása van előterjesztve. Nem használ senkinek „a bibliához hűséges" kifejezést használni, ha azután egy olyan vallomás következik, amely csak a császárságí egyházzal vette kezdetét a 4. században, ellenben a Bibliával semmi közös nevezője nincsen. Ilyen módon, a János 17. fejezetében a Megváltó nem a számos egyházak egységére utal, hanem a hívők szellemi egységére: *„Én őbennük és Te Énbennem, hogy tökéletes egységre jussanak."*

Az pedig, amit Pál apostolnak Isten megbízásából írnia kellett, komolyan meg kellene gondolkoztasson mindenkit minden keresztény vallásfelekezetekben:

„Az Istentől nekem adott kegyelem szerint, mint bölcs (hozzáértő) építőmester, megvetettem az alapot; *de más épít rá tovább; vigyázzon azonban mindenki, hogyan épít arra tovább"* (1.Kor.3:10).

„… mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, amelynél fogva maga Krisztus Jézus a sarokkő: Őbenne *minden épület szilárdan egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és Őbenne ti is együtt épültök Szellemben az Isten hajlékává"* (Ef.2:20-22).

„E g y Úr, e g y hit, e g y bemerítkezés; *E g y az Istene és Atyja mindeneknek, Ő van mindenek felett, és mindenek* által és mindenekben" (Ef.4:5-6).

„Viszont, ha még mi magunk, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek egy más Evangéliumot, azonkívül, amit mi hirdettünk nektek, átkozott legyen!" (Gal.1:8).

A reformátorok közös nevezője az volt, hogy visszautasították a pápát mint Krisztus helyettesítőjét, éppen úgy mint az annakidején szokásos mentesítés-kereskedelmet (üzérkedés a bűnbocsánattal), a Márianizmust, egyáltalán mindenféle úgynevezett szentek istenesítését, képek előtti hódolatot vagy valamilyen relikviák tiszteletét. Ehhez tartozott a reformált egyházak megtisztítása is: szobrokat, képmásokat, sőt még az orgonát is eltávolították az egyházból. Mindazonáltal a létrejött egyházakban és szabadegyházakban még mindig nincs összhangban a tanítás az apostolok tanításával; alaposan megnézve minden hitfelekezet a saját evangéliumát prédikálja.

Az apostolok nem hagytak hátra sem három sem hét szakramentumot (szentséget a kegyelem jeleként), amelyek üdvre juttatnak. Az apostolok egyszerűen végrehajtották a missziói parancsot a Máté 28:19 -el, hirdették az Istennel való megbékélési Evangéliumot, hirdették a bűnök bocsánatát és a Márk 16:16 szerint **bemerítették az Úr Jézus Krisztus nevében** mindazokat akik hívőkké lettek**.** Ez az Újszövetségi név, amelyben Isten kinyilatkoztatta magát nekünk, mint Atya a Fiúban és a Szent Szellem által. Isten üdvössége egyedül csak Őbenne van (Ap.Csel.4:12). A trinitarizmusi képlet „az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében" egyetlen egyszer sem lett alkalmazva a Bibliában. A nemzetközi egyháztörténet igazolja, hogy az első keresztény évszázadokban, csak azok lettek megkeresztelve az Úr Jézus Krisztusnak a nevében, vízbe való alámerítés által, akik hívőkké lettek. A Máté 28:19 -el kapcsolatos félreértés, a Kr. u. 381 -as év zsinatjára vezethető vissza.

Az újtestamentumi gyülekezet megalapításának napján, az Ap.Csel. 2. fejezete szerint, a bűnbánat és a megbocsátás lett prédikálva: *„Tartsatok bűnbánatot és keresztelkedjetek meg valamennyien a Jézus Krisztus nevére, bűneitek bocsánatára, és akkor megkapjátok a Szent Szellem ajándékát"* (38.v). Az első háromezer hívővé vált bemerítkezett (Ap.Csel.2:37-41). Ez az egyedüli érvényes mintakép az egész Apostolok Cselekedeteiben leírt történelmen keresztül: Fülöp Samáriában prédikált, és a következő beszámolót találjuk azokról, akik hívőkké lettek: ***„… csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére."*** (Ap.Csel.8:14-17). Péter apostol a római százados Kornéliusz házában prédikálta a Jézus Krisztusról szóló Evangéliumot és a Szent Szellem leszállt a hallgatókra. Azután pedig azt olvassuk: ***„És úgy rendelkezett, hogy keresztelkedjenek meg a Jézus Krisztus nevében …"*** (10:43-48). Pál Apostol Efézusban prédikált azoknak, akik a Keresztelő János tanítását követték: ***„Amikor ezt meghallották, megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevében."*** (19:3-6). Ez érvényes a Jézus Krisztus gyülekezetében mind végig.

Luther Mártonról és a „reformáció" témájához kapcsolódóan, már cikkek százai– pro és kontra - lettek írva a reformáció évfordulójával. Az egyik cím így hangzik: „500 év szétválasztás elég volt". Mindenütt kibékülési Istentiszteletek vannak tartva. A főtéma mindig egy és ugyanaz: „az egység a sokféleségben – a különbözőségben". De viszont hol marad az egyéni megbékülés Istennel, Jézus Krisztus által, a Megváltó által (2.Kor.5:14-21)? Amennyiben a leány-egyházak visszatérnek a Római egyház anyaölébe, ezzel csak azt igazolják, hogy szellemileg oda is tartoznak. Mindazok, akik kegyelmet találnak Istennél, a korai (az első) gyülekezethez térnek vissza, az apostolok tanításához, amely Jeruzsálemből indult ki. Most hangzik el az utolsó felhívás minden igazi hívőhöz intézve, figyelmen kívül hagyva a vallásfelekezeti hovatartozást, és ők engedelmeskedni fognak a felhívásnak: ***„Ezért tehát: »Menjetek ki közülük, és váljatok külön tőlük«, parancsolja az Úr, »és tisztátalant ne érintsetek, így Én magamhoz akarlak fogadni titeket«, és: »Atyátokká akarok lenni, ti pedig fiaimmá és leányaimmá legyetek«, így szól az Úr, a Mindenható"*** (2.Kor.6:17-18).

Vessünk egy pillantást az egész kereszténységre. Kik azok a több mint 2 milliárd úgynevezett keresztények közül, akik átéltek egy valódi megtérést Krisztushoz? Kik azok, akik átélték az Ige és a Szellem által való újjászületést, amelyet maga az Úr követel: *„Jézus így válaszolt neki: »Bizony, bizony mondom neked: Ha valaki nem születik fentről újonnan, nem láthatja meg az Isten országát«”* (Jn.3:3)? Ki élte át az üdvösséggel kapcsolatos élményeket, úgy amint a korai (az első) kereszténységből találjuk beszámolva? Azt, amit János apostol írt, még ma is érvényes: ***„Ez a tanúbizonyság pedig így hangzik: »Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában rendelkezésünkre áll. Aki magáénak tudja mondani a Fiút, azé az élet; akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban«”*** (1.Jn.5:11-12). Nem létezik az a vallásfelekezet, még a kereszténység sem, amely elengedte volna valaha valakinek a bűnét vagy Isten üdvösségében részesíthetett volna.

Hadd tegyük fel a kérdést a 300 millió pünkösdinek és karizmatikusnak is: Hányan közületek tettek bűnbánatot, hányan imádkoztak bűneik megbocsátása miatt és **hányan hagyták magukat bemeríteni az Úr Jézus Krisztus nevében?** Nem-e inkább úgy van ez, hogy az egyházak és szabadegyházak valamennyien a saját evangéliumukat prédikálják és a saját birodalmukat építik – nem Krisztusra, az Üdvösség kősziklájára, hanem az ő saját hitvallomásukra? Komoly, súlyos Szavak, amit az Úr mondott ki a Mt.7:21-23 -ban: ***„Nem mindenki megy be a mennyek országába azok közül, akik ezt mondják nekem: »Uram, Uram«, hanem csak az, aki cselekszi az Én mennyei Atyám akaratát.*** *Sokan mondják majd nekem ama napon: »Uram, Uram«, nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te neved erejével űztük-e ki a gonosz szellemeket és nem a te neved erejével*

tettünk-e sok csodatetteket? Akkor tisztázni fogom előttük: »Sohasem ismertelek titeket, távozzatok el tőlem, ti akik tettesei vagytok a törvénytelenségnek!«"

Róma — a világ fővárosa

2017 március 24. pénteken fogadta Ferenc pápa az EU-tagországok kormányfőit a Vatikánban. A „Római szerződések" 60. évfordulója volt az ünneplés nagy indoka. A következő országok képviselői írták alá a Római szerződéseket 1957 március 25. Rómában a Konzervatóriumi Palotában: a Németországi Szövetségi Köztársaság, Belgium, Hollandia, Luxemburg, Franciaország és Olaszország. Ezek képezik az Európai Unió alapját. Már a múlt év elején megígérte a pápa egy sajtótájékoztatón, hogy mindent megtesz annak érdekében, „hogy az Európai Uniónak meglegyen a hatalma és az ihletése előre haladásunk elősegítésében". Mind a 27 ország képviselője aláírt most egy közös nyilatkozatot ugyanabban a teremben, amelyben 1957 -ben a Római szerződések voltak megkötve.

Egy régi közmondás azt mondja: „Minden út Rómába vezet, de csak egy vezet ki belőle". Dániel próféta már látta a négy világbirodalmat (Dán.2:36-45; Dán.7:1-8): a Babilóniait, a Méd-Perzsait, a Görögöt és az utolsót, a Római birodalmat, amely Kr.e. 63 -ban kezdődött el. Amikor 800 -ban Rómában a Péter-templomban III. Leó pápa császárnak koronázta Nagy Károlyt, a római császárok utódjaként látta magát. A „Szent Római Birodalom" hivatalos megjelölés volt egészen 1806 -ig, a római-német császár uralmi területére nézve.

Az Interneten keresztül nagyon jól nyomon lehet követni, amint a Vatikán bele van avatva mindenbe, ami világszerte történik. Ennélfogva legfőképpen a békéről és a biztonságról van szó. A világfókusz középpontjában lévő cél, tekintettel a „Közel Keletre", látszólag el lesz érve egy békeszerződéssel az Izraeliek és a

Palesztinok között, a Vatikán közvetlen közbenjárása által. Akkor azonban beteljesedik, amit Pál apostol már akkor profetikus előrelátással megírt: ***„Amikor azt mondják: »Most békesség és biztonság uralkodik«, akkor hirtelen rájuk tör a végső romlás …”*** (1.Thess.5:3).

Ami Izraelt illeti, mindenki komolyan kellene vegye azt, amit Isten Ábrahámnak mondott: ***„Meg akarom áldani azokat, akik téged áldanak, és aki téged elátkozz, azt megátkozom Én; és tebenned nyerjen áldást a föld minden nemzetsége”*** (1.Móz.12:3). Ez mind a mai napig érvényes, éppen úgy mint az ígéret: ***„De az Úr birtokba veszi Júdát mit az Ő saját örökrészét a szent földön, és Jeruzsálemet ismét (magáénak) választja”*** (Zak.2:16). De hiszen Júdea Izrael törzsföldjéhez tartozik, és Jeruzsálem már a Dávid ideje óta Izrael fővárosa volt. Jeruzsálem 780 -szor van megemlítve a Bibliában. Az Úr Isten az Ő tanácshatározata (végzete) szerint végrehajtja az Ő megváltási művét először a gyülekezettel a nemzetekből, azután pedig Izraellel is (Róma 11 s más helyek).

A bibliai hívőknek fel kell figyelni az idők jeleire és az Úr Szavát komolyan kell venni: ***„Amikor pedig látjátok, hogy ezek elkezdődnek megtörténni, akkor »erősítsétek és lelkesítsétek magatokat felemelt fejjel; mert a ti megváltásotok közeledik«”*** (Lk.21:28).

Úgy amint Pál apostol közhírré, ill. ismertté tette Isten teljes tanácshatározatát (Ap.Csel.20:27), és az ő leveleiben minden bibliai témát, minden tanítást teljes egyértelműséggel előterjesztett, éppen úgy történt most újból. A mi időnkben William Branham volt az Istentől küldött ember. Tulajdonképpen ő volt az, aki a gyülekezettel kapcsolatos alapvető tanításokat újra a gyertyatartóra állította. Az eredeti tanítás az Istenségről, a bemerítésről, az Úrvacsoráról és minden további témákról, az apostolok tanításai szerint lettek kifejtve.

Egy korrekcióval nem várhatunk az ítélet napjáig: akkor egyszer s mindenkorra késő lesz. Az ítélet Isten házán most kezdődik el: *„Mert itt van az az idő, amikor elkezdődik az ítélet az Isten háza népén. Ha pedig először rajtunk (velünk) kezdődik el, akkor milyen lesz a vége azoknál, akik nem engedelmeskednek (hisznek) az Isten Evangéliumának?”* (1.Pt.4:17). Az igazi Igehirdetés által most minden világszerte visszatéríttetik a Jézus Krisztus gyülekezetében és egyúttal a befejezéshez érkezik.

Mihelyt célját teljesítette az utolsó Ige-üzenet, eljön az Úr újra Vőlegényként (Mt.25:1-10) és magához veszi a menyasszony gyülekezetet (Jn.14:3). Ekkor bemennek az okos szüzek a Bárány menyasszonyaként a menyegzői vacsorára (Jel.19:7). Én teljesen meg vagyok győződve és hiszem, ami Branham testvérhez lett intézve, tudniillik, hogy a kinyilatkoztatott Ige-üzenete, amellyel meg lett bízva, megelőzi (előfutára) a Jézus Krisztus második eljövetelének. Most lezáródik minden, az igaz Ige-üzenet hirdetése is. Boldog az, aki képes Istennek hinni, úgy, amint Ábrahám is hitt Istennek (1.Móz.17:5; Róma 4:17)!

Pál apostol megírhatta a Timóteushoz írt utolsó levelében: ***„Mindamellett az Úr mellém állt és megerősített engem abban, hogy általam az Igehirdetés elvégződjön (lezáródjon) és a pogányok valamennyien meghallják azt; Így aztán szerencsésen meg lettem szabadítva az oroszlán torkából”*** (2.Tim.4:17). Köszönöm az én Uramnak, hogy Ő maga hívott el, küldött el és utasításaival ellátott engem. Végezetül köszönetet mondok Neki ama kiváltságért, hogy módomban állt mind a mai napig, világszerte hordozni az Ő tiszta Ige-üzenetét. Az Övé legyen a tisztelet mindörökké.

Krisztusban, a testvérek és testvérnőkkel világszerte legbensőségesebben össze vagyunk kötve és imádságainkban hordozzuk egymást. Hadd áldja meg különös módon az Úr, a mi Istenünk, a testvéreket az egész földön, akik a tiszta Igét, a tiszta szellemi eledelt kiosztják.***„Annak pedig, aki megőrizhet titeket minden botlástól, és képes az Ő dicsősége elé állítani benneteket feddhetetlenségben, ujjongó örömmel: az Övé, az egyedüli Istené, aki a mi Urunk Jézus Krisztusunk által üdvözítőnk — Őt illeti a dicsőség és a fenségesség, az erő és a hatalom öröktől fogva, most is és mindörökké! Ámen”*** (Júdás 24-25).

Mi valamennyien várunk arra, hogy az 1.Thess.4:13-18 beteljesedjen: *„Mert mihelyt felhangzik az Ő riadó hangja, mihelyt felcsendül a főangyal hangja és az Isten harsonája megszólal, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak; azután mi, akik még élünk és megmaradunk velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe.”* Az Úr áldjon meg mindnyájatokat.

Isten megbízásából munkálkodva

Szeretett testvérek és testvérnők az Úrban,

Szívemben mély háládatossággal tekintek vissza az elmúlt 47 évre, amióta megismertem Frank testvért. Valóban elmondhatom: *„Most már tudom, hogy te az Isten embere vagy, és hogy Igazság a te szádban az Úr Igéje”* (1.Kir.17:24).

Kezdettől fogva lehetőségemben állt a Branham testvér lefordított prédikációit, Frank testvér ajkáról német nyelven hallgatni, valamint a Körleveleket és a brosúrákat olvasni, amelyekben minden fontos bibliai témát megvilágított.

Az ezidőre szóló profetikus Ige, valamint mindazon események, amelyek a végidővel kapcsolatosak a Biblia alapján oda lettek helyezve, ahova tartoznak. Ez jelentős mértékben hozzájárult a mi szellemi növekedésünkhöz.

Én magam tanúvallomást tehetek arról, hogy hogyan működött Isten Szelleme az összejövetelek folyamán. Isten Szava mindig frissen lett számunkra kinyilatkoztatva az Ő trónjáról.

Isten kegyelméből elkísérhettem Frank testvért egynéhány missziói utazásaira, különösen a portugál nyelven beszélő országokba.

Isten Szava, mint az eredeti mag el lett vetve. Ugyanazok a tanítások lettek hirdetve, mint amelyeket már a mi Urunk apostolai is átvettek. Mi vissza lettünk vezetve a mi Atyáink hitéhez, a Malakiás próféta 3:23-24 ígérete szerint. Az eltárolt szellemi eledel ki lett osztva a Máté 24:45-47 alapján.

A Frank testvér ajkáról soha nem hallottam más-egyebet, mint Isten tiszta Szavát. Léteznek olyanok is, akik a Branham testvér hatalmas szolgálatával megálltak és az ő nehezen érthető kijelentéseit a saját romlásukra csűrik csavarják (2.Pét.3:16), másfelől pedig léteznek azok, akik azzal, amit Isten jelenvalón végez lépést tartanak és mindent a Biblia alapján besorolnak.

Mármost közvetlenül a mi Urunk visszajövetele előtt állunk. Hadd legyünk minden erőnkből buzgóságosak, miközben Isten művét és különösen az Ő Szavának hordozóját imádságainkban Istenünk elé hozzunk. Vegyük fontolóra: a java még ezután jön!

Krisztus szeretetében összekapcsolva,

Helmut Miskys testvéretek.

Amennyiben érdekeltek és többet szeretnének megtudni, az alábbi címen lehet bennünket elérni:

Misszió Központ

P.O.Box 100707

47707 Krefeld

Németország

E-mail: volksmission@gmx.de vagy

Honlap: http://www.freie-volksmission.de

Az interneten keresztül meg van adva a lehetőség a havi összejöveteleket az első hétvégén élőben fogni:

Szombat este 19:30 órakor (közép-európai idő szerint), vasárnap reggel 10:00 órakor.

A prédikációkat világszerte tizenhárom nyelven lehet hallgatni.

Vegyen ön is részt abban, amit Isten jelenleg az Ő üdvhatározatának alapján végez.

A sokszorosítás és másolás csak a mi beleegyezésünkkel engedélyezett.

Kiadó: Ewald Frank, Missionar, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Deutschland.